

ANUL II.
Nr. 38
SIBIU,
20 Septembrie
1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

In apărarea Oastei.

I. Prea Cuvioșia Sa părintele arhimandrit Iuliu Scriban, ne-a făcut de nou o strălucită apărare.

Oastea Domnului a avut dela început, foarte multe adversari și criticanți. Un adevărat dar pentru Oaste, a fost apărarea hotărâtă — și vestirea calduroasă — pe care ne-a făcut-o dela început eruditul bărbat al bisericii ortodoxe, I. P. Cuv. Sa părintele arhimandrit Iuliu Scriban. N'a fost nici un atac mai însemnat contra Oastei, care să nu-și fi primit răspunsul preaiubitului nostru apărător.

Mai nou, părintele arhimandrit ne-a făcut o strălucită apărare față de critica ce ne-a venit dela Arad (despre care a fost vorba mai în primăvară la foaie). Critica dela Arad venia din partea unui Arhieru și părintele arhimandrit a ținut să ne aperi cu lămuriri pe larg. Răspunsul s'a dat în »Revista Teologică« din Sibiu (sub titlul: »Protestantismul Oștii Domnului«?), pe 24 pagini mari; o carte întreagă. Fiind locul din foaia noastră foarte restrâns pentru a reproduce această strălucită apărare, noi am tipărit-o într'un număr de exemplare și o putem trimite celor ce o doresc (cu

prețul tiparului: 5 Lei exempl.)

Aducând la cunoștința fraților ostași această apărare, preaiubitului nostru apărător îi trimitem și din acest loc mulțumirile noastre asigurându-l de recunoștința și dragostea ce i-o păstrăm în suflet.

Domnul și Stăpânul Oastei să-i răsplătească ajutorul cu dar și răsplată de sus.

Cine ne v'a despărți de Domnul?

(Romani 8-35).

*Cine ne poate desparte
De dragostea Lui Hristos?
Sau cine ne v'a întoarce
De pe drumul Său frumos?*

*Dacă-i înțelegem jertfa
Chinul și necazul Lui,
Știm că o mai grea pedeapsă
In lumea aceasta nu-i.*

*Și-atunci toamea sau ocară,
Frigul sau alte nevăd,
Ne vor desparte de Domnul
Ca să mergem înapoi?*

*Chiar primejdia de moarte,
Dacă ne-ar amenința,
Ar fi un motiv puternic
Pentru a nu mai lupta?*

*O, cine are credință,
N'are frică de vrăjmaș
Ci se luptă totdeauna
Ca un bun și brav ostaș.*

*Luptă-te și tu creștine!
Luptă-te mereu, mereu
Ca să capeți raiul frate
Dela bunul Dumnezeu!*

I. Tudusciuc, învățător-ostaș al Domnului, Brăhășoia—Vaslui.

În Oaste au mai intrat:

Din Chiudești (jud. Dorohoi):
Ioan Ungurean.

Din Găvănești (jud. Buzău):
Nicolae C. Oprea, Văduva Maria M.
Tănase, Dumitru M. Tănase și soția
Stanca, Radu V. Ivan.

Pățania unui soldat.

Un soldat, care era de drept contingentul 1918, își făcea serviciul militar tocmai în anul 1928 adică după 10 ani de când tinerii de aceeași vârstă cu el, fuseseră încorporați.

În timp de repaos, stătea de vorbă cu camarazii săi mai tineri și-și începea îndată povestea cam așa:

Imi aduc aminte ca acum: În anul 1918, intrasem și eu în militarie și viața militară la început se pare grea. Eu n'aveam cătuși de puțin răbdare. Deaceia, după câteva luni de serviciu am dezertat. Am părăsit cazarma, am părăsit țara și m'am dus în Rusia crezând că acolo, voi putea trăi o viață mult mai fericită ca în România.

Îndată ce-am trecut Nistrul m'au prins soldații bolșevici și în timp de zece ani, am fost purtat prin toate închisorile. Numai eu singur știu ce-am pățit. Nu doresc nici vrăjmașilor mei suferințele și necazurile pe cari le-am tras. Gândeam că am să mor acolo; însă bunul Dumnezeu mi-a ajutat și după multe greutăți, am venit iarăși în România.

Acum mi se pare că-i un rai în țara aceasta...

Cu aceste cuvinte își termina istoria sa și cei ce-l ascultau căpătau mai mult curaj în îndeplinirea datoriei către țară.

Iar eu am povestit pățania soldatului de mai sus, gândindu-mă că ar fi de folos și pentru noi creștinii.

Văd că azi, cei mulți, mulți creștini, nu le place să trăiască o viață cu Domnul. Nu le place hrana și îmbrăcămintea pe care o dă Mântuitorul Hristos.

Pentru asta au părăsit »Cazarma« Lui, au părăsit țara sfântă și au trecut hotarul în »țara bolșevicilor«, crezând că vor găsi pășune mai bună. Acești creștini au trecut în țara lui satan.

Despre felul cum petrec în această țară, se vede destul de bine și cred că nu-i nevoie să vorbesc.

Priviți pe cel apucat în ghiarele beției! Priviți pe desfrânatul! Priviți pe hulitorul de cele sfinte! Priviți pe lacomul de avere! Priviți... Toți aceștia sunt niște dezertori, cari au trecut în țara lui satan. Aceștia sunt ostașii diavolului. Vai, ce viață tristă duc astfel de oameni!...

Frater dragă! Poate că și tu cel ce cetești aceste rânduri ai părăsit »Cazarma«, ai părăsit pe Domnul și ai fugit în »raiul bolșevic«. Poate că ai ajuns în slujba vicelanului diavol. Nu vezi cum îți bate joc de tine? Nu vezi în ce hal ai ajuns? Pentru ce mai zăbovești? Intoarce-te înapoi la »Cazarmă«! Vino iarăși în slujba Domnului! Vino căci El te așteaptă cu brațele deschise! Vino cât mai curând și vei fi fericit aici și în ceruri, sus.

I. Tudusciuc, învățător-ostaș al Domnului, Brăhășoia - Vaslui.

Raportul No. 66, Oastea Domnului București.

Marea sărbătoare a legământului de la Sărulești.

Dumnezeu a binecuvântat cu roadă duhovnicească mergerea noastră, aproape regulată, la Sărulești. Mulțumire aducem din inimă curată pentru că vântul Duhului sfânt a pus în mișcare multe suflete.

În ziua de 6 Septembrie am plecat din București 16 ostași ca să ne bucurăm împreună cu cei de la Sărulești.

Din gara Sărulești ne-am urcat în 4 trăsuri spre a merge la biserică din Brățășanu unde slujește Părintele Stelian Zidărescu, conducătorul Oastei Domnului din Părlita-Sărulești.

A fost o slujbă în adevăr înălțătoare. Răspunsurile la sf. Liturghie le-au dat ostașii sub conducerea fr. student Paschia și plutonier Pârnu.

»Pre Tine Te lăudăm« și »acșionul« au scos lacrimi.

Predica Părintelui, predică de om nou, a frământat toate inimile scoțându-le din nepăsare. Ce frumoasă a fost spovedania din ușele altarului: »în mine sunt doi oameni, supuși la legi deosebite. Unul îmi poruncește, când fac slujbă, să nu vă predic Evanghelia. Cel de al doilea îmi dă ordin să vă vestesc pe Domnul și viața cu El. Altă dată era mai tare cel dintâi. Acum a biruit cel de al doilea și pentru totdeauna«.

Masa frățască am luat-o la sora noastră D-na Brăiloiu. Era un praznic: un praznic sufletesc cum numai între ostași se poate vedea. Cu apă de izvor, curată ca și inima care

ne primea, cu bunătați de ale casei și ale grădinei. Simplu, înviorător, duhovnicesc. Rugăciunea și cântările de slavă au încadrat frumos, în rama dragostei creștine, această cină spirituală.

La orele 4 după prânz are loc serbarea, în aer liber, în grădina cu roade bogate de toamnă binecuvântată.

Un program foarte bogat însușește cuprinsul până departe. Corurile sunt mișcătoare.

Fr. Opreșan predică despre omul cel vechiu — a cărui icoană o desprinde din Rom. 1, 22—32 — și despre omul cel nou în Hristos, cu bogate pilduri. A zugrăvit pe larg pe omul cel »fără haină de nuntă«, pe omul care nu și-a spălat haina sufletului în luminile ferbinți ale căinței și în sângele lui Isus »care curăță orice păcat«. Și a arătat că viața de ostaș a lui Hristos e viață de luptă contra păcatului, viață de sfintețe nu de somn, de lăncezeală, de nepăsare.

După predică a urmat legământul noilor ostași. Momentul a fost impresionant. Toți ostașii, vechi și noi, au îngenunchiat cu mâna pe sfânta Evanghelie și sfânta Cruce iar sora Elena Mănescu, învățătoare, ostașă a citit tare, în fața Părintelui Stelian Zidărescu, acest legământ:

»Declar înaintea Celui ce toate le vede și toate le știe că mă înscriu în »Oastea Domnului« alături de toți cei cari poartă lupta cea bună a creștiniei.

Cunosc pe vrăjmașul mântuirii mele suflătești care este Diavolul și știu uneltirile lui de fiecare clipă.

Sunt nesfârșit de slab ca să mă războiesc singur cu un dușman vicelân și mișel.

De aceia chem astăzi ajutorul Duhului Sfânt și mă pun sub Comanda Domnului Isus, biruitorul vrăjmașului celui mare, strigând din toată inima și din tot cugetul meu:

Iată, Domnul meu și Dumnezeuul meu, sunt gata de luptă împotriva păcatului cu armele ce-ai pus la îndemâna ostașilor Tăi din toate vremurile:

Cu Adevărul care este întru Tine în [Biserica Ta

Cu platoșa unei vieți sfinte

Cu scutul apărător al dreptei credințe

Cu Cuvântul Tău pe care-l strâng în inimă

Cu merindea Prea curat Trupului și [Sângelui Tău

Veghind ca fecioarele cele înțelepte.

Voi fiine ochii mei pururea așințiți la căpetenia desăvârșirii, care ești Tu Doamne, Căpitanul Corăbiei mântuirii mele.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

După depunerea acestei făgăduințe solemne, Părintele a făcut o puternică mărturisire de ostășie pentru Hristos la care a chemat pe toți frații înscriși și pe credincioșii cari nu s'au înscriș.

Legământul a fost semnat, pe lângă frații deja înscriși la Sibiu și aflători la această solemnitate următorii noi frați ostași: Părintele Stelian Zidărescu, Elena Mănescu, Tr. Vasilescu, Haralamb Tănăsescu și Ana Tănăsescu, Ion Bratu, D. Botea, Maria Gheciu, Iulia Chinde, Plotonier Costea Ilie cu soția Liza, Plotonier Părvu C. cu soția Elena, Gh. Paschia student teolog.

Apoi fr. Paschia a cântat: Cruce sfântă părăsită cu accente pătrunzătoare până la lacrimi iar fr. Lascarov-Moldovanu a cetit o impresionantă povestire a Cărciumei din Cartea sa »Un tăciune și un cărbune«. Câteva coruri minunate cu copii de la câmin și cu ostașii au impresionat inimile.

De încheiere, părintele a făcut o caldă rugăciune de mulțumire și corul a încheiat minunata sărbătoare cu »Tatăl nostru«.

Secretariatul Oastei.

A plecat dela Sibiu cu cărți... cine-l va primi, cine-l va găzdui?

A plecat dela Sibiu. Drept merinde de trup, pe drum nu și-a luat, nici că s'a grișit, ci tot felul de cărți religioase e toată a lui povară, ce o poartă pentru Hristos. Dela librăria »Oastei Domnului« a luat tot felul de cărți: începând dela Sf. Scriptură și până la bibliotecă »Fântâna Darurilor« a fraților dela București, — e greaua lui povară.

Sufletele sunt flămânde! Fratele tău, iubit ostaș, e pe drum spre cei flămânzi după hrană sufletească, de care puțini se îngrijesc azi.

Azi a plecat și ca mâne va fi printre ei.

Azi oamenii sunt răi.

Cine-l va primi? Cine-l va găzdui? Știu oamenii de azi să primească pe cei-ce călătoresc pentru Hristos?

Iubite frate ostaș, tu fii cu inima și ușa deschisă pentru orice călător creștin, primește-l, căci pe Domnul primești. »Oricine vine în numele Domnului, să fie primit, iar după aceea cercându-l îl veți cunoaște, de va fi neguțător de Hristos, căci sunt și de aceștia și încă mulți, ferește-te de unul ca acesta! Cel care umblă și care

se servește de numele lui Hristos și propovăduiește adevărurile Lui, numai pentru interesele sale este apostol mincinos, după cum ne învață Pavel. De unul ca acesta să ne ferim. »Nu dați crezare oricărui duh ci ispițiți duhurile, de sunt dela Dumnezeu, fiindcă mulți proroci mincinoși au ieșit în lume« (I Ioan 4, 1). »De-părtează-te de oamenii aceștia« (II Timotei 3, 5).

Fratele tău, iubit ostaș, azi e printre »străini«! Cine-l va primi, cine-l va găzdui? »Fiți între voi, primitori de oaspeți, fără de cârtire« (I Petru 4, 9). »Primirea de oaspeți să n'o uitați, căci prin această unii, fără ca să știe, au primit în gazdă, ingeri« (Evrei 13, 2). »Fiți gata să primiți în gazdă!« (Romani, 12, 13).

Printre suflete flămânde și însetoșate după cuvântul lui Dumnezeu! Ce fericțiți sunt aceia cari se vor sătura de cuvântul Domnului! Ce frumos lucru și plăcut lui Dumnezeu: să satureți suflete!

Fratele tău, e printre ei!

Ajută-i, Doamne, pe drumul apucat, drumul e anevoios.

Ajută-i, Doamne!

Ostaș iubitor, Vasile.

Istorie mare mi cu înțeles mare.

»Am auzit că ți-ai cumpărat vacă«.

Un ostaș îmi spunea că într'un sat, doi oameni se înțelegeau astfel:

Nicolae (ostaș): Am auzit că ți-ai cumpărat vacă.

George: Da, bunul Dumnezeu mi-a ajutat să-mi cumpăr o vacă, căci m'am săturat să umblu cu oala prin sat după lapte... nu mă mai las fără lapte în casă.

Nicolae: Bunul Dumnezeu mi-a ajutat și mie să-mi cumpăr o vacă.

George: Cum? ce vacă? tu n'ai avere și fân pentru ea (ostașul era un om sărac și fără avere).

Nicolae: O, dragă vecine, eu mi-am cumpărat o altfel de vacă; eu mi-am cumpărat o Biblie din care îmi hrănesc sufletul cu lapte sufletească... ah, ce lapte minunat este această... mai înainte umblam și eu după laptele acesta cu »oala prin sat«... citeam pe apucate în Biblia lui Ioan Florii și Petrea lui Papuc... acum mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a ajutat să am și eu lapte în casă din care să beau când vreau și cât vreau... și pentru laptele acesta nu-mi trebuie nici fân, nici avere... l'am cumpărat dela Oastea Domnului cu 200 Lei și mă ține o viață întreagă, ba încă rămâne și la copii mei... voi lăsa cu limba de moarte copiilor mei să nu se mai lase fără de acest lapte în casă.

Când un orb se împedecă de tine.

Când un biet orb se împedecă de tine, ar fi o nebulie să te superi pe el, sau să-l ocărăști, pentru că el este un biet orb ce trebuie compătimit.

Ei, apoi, iubitul meu frate ostaș, fă așa și în cele sufletești. Când un om lumesc, când un om orbit de patimi și păcate, »se împedecă« de tine cu batjocuri și ocări — ar fi o nebulie să te superi pe el pentru că el este un biet »vrednic de plâns, sărac, orb și gol« (Apocalips 3, 17).

În loc să te superi pe el și să-l ocărăști, trebuie să-l compătimestești; trebuie să-ți fie milă de el și să te rogi pentru el ca să afle pe Cel ce îi poate da »doftorie pentru ochi, ca să-și unghă ochii și să vază« (Apocalips 3, 18).

A ieșit o carte nouă: explicarea Sfintei Liturghii.

În Tipografia Oastei Domnului a ieșit o carte nouă. Părintele, profesor de teologie, **Dr. Nicolae Terchilă**, dela Academia Teologică din Sibiu, a scos o carte a cărei lipsă se simțea demult: explicarea sf. Liturghii. Cartea cuprinde sf. Liturghie întreagă, după care urmează tâlcuirea ei, pas cu pas. Fiece obiect ce se folosește în sf. Liturgie, fiecă rugăciune, fiecă cântare, fiecă mișcare ce o face preotul — sunt arătate și tâlcuite în înțelesul lor cel adevărat.

Citind această carte, poporul se va alege cu un mare folos: va participa și sufletește la sf. Liturghie urmărind viața Mântuitorului și tot ce s'a făcut pentru mântuirea noastră.

Cărticica e împodobită și cu multe chipuri religioase dela »Oastea Domnului«. Are 80 de pagini și costă — legată frumos cu o cruce argintată în față — 15 Lei și 5 Lei spese postale.

Se poate comanda dela Librăria »Oastea Domnului«.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Prin Basarabia.

Preaiubitul nostru frate luptător, **Dumitru Mihalache**, împreună cu fratele N. Lazar, cutreerând țara cu cărți religioase, — ne scriu minunate fapte și întâmplări de prin Basarabia, pe unde au umblat. Astfel în com. Dimitrești din jud. Ismail au aflat o ceată de ostași bine înțăriți, cari se luptă cu izbândă (despre ce au făcut acești ostași în combaterea sectarismului, vom reproduce într'un alt număr).

Așisderea și la Mănăstirea Boresovka, a fost o adunare de ostași. Fratele ostaș din Dimitrești, **Fotia Zlatin**, a vorbit poporului de aici pe limba rusească despre rosturile Oastei, arătându-le și multe figuri și explicări din cartea Oastea Domnului. Poporului i-a plăcut foarte mult această veste.

Din Căbești-Bihor.

În com. Căbești-Bihor avem un bun frate luptător: **Miron Abrudan**. Ne scrie că Oastea de acolo e în plină viață și activitate. A ținut mai multe, foarte frumoase adunări.

Fratele **Miron** ne trimite și câteva frumoase istorioare, din care vom spicui pe cele mai bune.

În Oaste au mai intrat:

Din Apoldul-mare (jud. Sibiu): **Maria Moga** și **Elisaveta Greavu**.

Din Tufeni din vale (jud. Telemorman): **Ilie T. Sindie**.

Din Rastu (jud. Dolj): **Ilie St. Enea**, **Ștefan C. I. Vlădoi**, **Maxim I. Sferilă**, **Constantin St. Enea** și **Ioan C. Jianu**.